СИНТЕЗОВАНИЙ ТЕКСТ

БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ ПРО ВИКОНАННЯ ЗАХОДІВ, ЯКІ СТОСУЮТЬСЯ УГОД ПРО ОПОДАТКУВАННЯ, З МЕТОЮ ПРОТИДІЇ РОЗМИВАННЮ БАЗИ ОПОДАТКУВАННЯ ТА ВИВЕДЕННЮ ПРИБУТКУ З-ПІД ОПОДАТКУВАННЯ
ТА
УГОДИ МІЖ УРЯДОМ УКРАЇНИ І УРЯДОМ РЕСПУБЛІКИ СІНГАПУР ПРО УНИКНЕННЯ ПОДВІЙНОГО ОПОДАТКУВАННЯ ТА ЗАПОБІГАННЯ ПОДАТКОВИМ УХИЛЕННЯМ СТОСОВНО ПОДАТКІВ НА ДОХОДИ

Загальне застереження до синтезованого тексту

У цьому документі представлений синтезований текст щодо застосування Угоди між Урядом України і Урядом Республіки Сінгапур про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи, підписаної 26 січня 2007 року, зі змінами, внесеними Протоколом, підписаним 19 серпня 2019 року (далі − Угода), з урахуванням змін, внесених відповідно до Багатосторонньої Конвенції про виконання заходів, які стосуються угод про оподаткування, з метою протидії розмиванню бази оподаткування та виведенню прибутку з-під оподаткування, підписаної Україною 23 липня 2018 року та Республікою Сінгапур 07 червня 2017 року (далі − Багатостороння Конвенція).

Документ підготовлений на основі позиції України в рамках Багатосторонньої Конвенції, наданої Депозитарію після ратифікації 08 серпня 2019 року, та позиції Республіки Сінгапур в рамках Багатосторонньої Конвенції, наданої Депозитарію після ратифікації 21 грудня 2018 року. Ці позиції в рамках Багатосторонньої Конвенції підлягають змінам, передбаченим у Багатосторонній Конвенції. Зміни, внесені до позицій в рамках Багатосторонньої Конвенції, можуть змінити вплив Багатосторонньої Конвенції на цю Угоду.

Єдиною метою цього документа є полегшення розуміння застосування Багатосторонньої Конвенції до Угоди, і він не є джерелом права. Автентичні юридичні тексти Угоди та Багатосторонньої Конвенції мають переважну силу і залишаються юридичними текстами, що підлягають застосуванню.

Положення Багатосторонньої Конвенції, які застосовуються до положень Угоди, зазначені в таблицях по тексту цього документа в контексті відповідних положень Угоди. Таблиці, що містять положення Багатосторонньої Конвенції, загалом були вставлені відповідно до порядку положень Модельної податкової конвенції ОЕСР в редакції 2017 року.

Зміни до тексту положень Багатосторонньої Конвенції були внесені для забезпечення відповідності термінології, що використовується в Багатосторонній Конвенції, та термінології, що використовується в Угоді (термін «Угода про оподаткування, на яку поширюється дія цієї Конвенції» змінено на «Угода», а «Договірні юрисдикції» – на «Договірні Держави») з метою полегшення розуміння положень Багатосторонньої Конвенції. Зміни до термінології покликані покращити тлумачення документа та не змінюють зміст положень Багатосторонньої Конвенції.

У всіх випадках посилання на положення Угоди чи на Угоду слід розуміти як посилання на Угоду з урахуванням змін відповідно до положень Багатосторонньої Конвенції за умови, що такі положення Багатосторонньої Конвенції набрали чинності.

Посилання:

Автентичний юридичний текст Багатосторонньої Конвенції та Угоди можна знайти за посиланнями:

Багатостороння Конвенція:

https://www.oecd.org/tax/treaties/multilateral-convention-to-implement-tax-treaty-related-measures-to-prevent-BEPS.pdf

Угода, опублікована Україною:

https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/702_004#Text

Угода, опублікована Республікою Сінгапур:

https://www.iras.gov.sg/taxes/international-tax/international-tax-agreements-concluded-by-singapore/list-of-dtas-limited-dtas-and-eoi-arrangements?pg=1&indexCategories=all

Протокол про внесення змін до Угоди, опублікований Україною:

https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/702_001-19#Text

Протокол про внесення змін до Угоди, опублікований Республікою Сінгапур:

https://www.iras.gov.sg/taxes/international-tax/international-tax-agreements-concluded-by-singapore/list-of-dtas-limited-dtas-and-eoi-arrangements?pg=1&indexCategories=all

Позиція України в рамках Багатосторонньої Конвенції, яка надана Депозитарію після ратифікації 08 серпня 2019 року, та позиція Республіки Сінгапур у рамках Багатосторонньої Конвенції, яка надана Депозитарію після ратифікації 21 грудня 2018 року знаходяться на сайті Депозитарію Багатосторонньої Конвенції (ОЕСР): http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf.

Набрання положеннями Багатосторонньої Конвенції чинності:

Положення Багатосторонньої Конвенції, що застосовуються до цієї Угоди, не набирають чинності в ті самі дати, що і початкові положення Угоди. Кожне з положень Багатосторонньої Конвенції може набрати чинності в різні дати залежно від видів податків (податки, утримані у джерела, чи інші податки, що стягуються) та рішень, прийнятих Україною та Республікою Сінгапур в їхніх позиціях в рамках Багатосторонньої Конвенції.

Дати передачі на зберігання ратифікаційних грамот: 08 серпня 2019 року для України та 21 грудня 2018 року для Республіки Сінгапур.

Набрання Багатосторонньою Конвенцією чинності: 01 грудня 2019 року для України та 01 квітня 2018 року для Республіки Сінгапур.

Якщо інше не зазначено деінде в цьому документі, положення Багатосторонньої Конвенції, що застосовуються до Угоди, набирають чинності:

- стосовно податків, утриманих у джерела, на суми, сплачені або зараховані нерезидентам, якщо подія, що спричиняє такі податки, відбувається 01 січня або після 01 січня 2020 року; та

- стосовно всіх інших податків, для податків, що стягуються Договірною Державою у податкових періодах, які починаються з 01 червня або після 01 червня 2020 року.

УГОДА МІЖ УРЯДОМ УКРАЇНИ І УРЯДОМ РЕСПУБЛІКИ СІНГАПУР ПРО УНИКНЕННЯ ПОДВІЙНОГО ОПОДАТКУВАННЯ ТА ЗАПОБІГАННЯ ПОДАТКОВИМ УХИЛЕННЯМ СТОСОВНО ПОДАТКІВ НА ДОХОДИ

Уряд України та Уряд Республіки Сінгапур,

[ЗАМІНЕНО пунктом 1 статті 6 Багатосторонньої Конвенції] [~~бажаючи укласти Угоду про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи,~~]

Пункт 1 статті 6 Багатосторонньої Конвенції, що стосується наміру усунути подвійне оподаткування, замінює текст преамбули Угоди:

СТАТТЯ 6 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – МЕТА УГОДИ ПРО ОПОДАТКУВАННЯ, НА ЯКУ ПОШИРЮЄТЬСЯ ДІЯ ЦІЄЇ КОНВЕНЦІЇ

Маючи намір усунути подвійне оподаткування стосовно податків, на які поширюється дія [*цієї Угоди*], без створення можливостей для повного звільнення від оподаткування або зменшення оподаткування шляхом податкового ухилення або уникнення (у тому числі, шляхом неправомірного використання угод з метою отримання пільг, передбачених [*Угодою*], задля отримання непрямої вигоди резидентами третіх юрисдикцій),

Пункт 3 статті 6 Багатосторонньої Конвенції додано до преамбули Угоди:

СТАТТЯ 6 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – МЕТА УГОДИ ПРО ОПОДАТКУВАННЯ, НА ЯКУ ПОШИРЮЄТЬСЯ ДІЯ ЦІЄЇ КОНВЕНЦІЇ

Бажаючи надалі розвивати економічні відносини та посилити співробітництво з питань оподаткування,

домовилися про таке:

Стаття 1
ОСОБИ, НА ЯКИХ ПОШИРЮЄТЬСЯ ДІЯ УГОДИ

Дія цієї Угоди поширюється на осіб, які є резидентами однієї чи обох Договірних Держав.

Стаття 2
ПОДАТКИ, НА ЯКІ ПОШИРЮЄТЬСЯ ДІЯ УГОДИ

1. Дія цієї Угоди поширюється на податки на доходи, що стягуються від імені Договірної Держави або її адміністративно-територіальних одиниць, або місцевих органів влади, незалежно від способу їхнього стягнення.

2. Податками на доходи вважаються всі податки, що справляються із загальної суми доходу або з елементів доходу, у тому числі податки на доходи від відчуження рухомого чи нерухомого майна.

3. Податками, на які поширюється дія цієї Угоди, зокрема є:

a) в Україні:

(i) податок з доходів фізичних осіб; і

(ii) податок на прибуток підприємств;

(далі - український податок);

b) у Сінгапурі:

(i) податок на прибуток;

(далі - сінгапурський податок).

4. Дія цієї Угоди поширюється також на будь-які ідентичні або значним чином подібні податки, які стягуються після дати підписання цієї Угоди, на додаток до існуючих податків або замість них. Компетентні органи Договірних Держав повідомляють один одному про будь-які істотні зміни, що відбулися в їхніх податкових законодавствах.

Стаття 3
ЗАГАЛЬНІ ВИЗНАЧЕННЯ

1. Для цілей цієї Угоди, якщо з контексту не випливає інше:

a) термін "Україна" у випадку використання в географічному значенні означає територію України, її континентальний шельф та її виключну (морську) економічну зону, у тому числі будь-яку іншу територію за межами територіальних вод України, яка відповідно до міжнародного права визначена або може бути в подальшому визначена як територія, у межах якої можуть здійснюватися права України стосовно морського дна, надр та їхніх природних ресурсів;

b) термін "Сінгапур" означає Республіку Сінгапур та при використанні в географічному значенні, термін "Сінгапур" уключає територіальні води Сінгапуру та будь-яку територію, яка простирається за межами територіальних вод Сінгапуру, морське дно та надра такої території, яка визначена або може бути в подальшому визначена за законами Сінгапуру та відповідно до міжнародного права як територія, у межах якої можуть здійснюватися суверенні права Сінгапуру з метою розвідки та видобутку природних ресурсів, органічних або неорганічних;

c) терміни "Договірна Держава" означає, залежно від контексту, Україну або Сінгапур;

d) термін "особа" означає фізичну особу, компанію та будь-яке інше об'єднання осіб;

e) термін "компанія" означає будь-яку юридичну особу чи будь-яке утворення, що розглядається з метою оподаткування як юридична особа;

f) терміни "підприємство Договірної Держави" та "підприємство іншої Договірної Держави" означають відповідно підприємство, що керується резидентом Договірної Держави, та підприємство, що керується резидентом іншої Договірної Держави;

g) термін "міжнародне перевезення" означає будь-яке перевезення морським або повітряним судном, що експлуатується підприємством Договірної Держави, крім випадків, коли морське або повітряне судно експлуатується виключно між пунктами в іншій Договірній Державі

h) термін "компетентний орган" означає:

(i) у випадку України - Міністерство фінансів України або його повноважного представника, та

(ii) у випадку Сінгапуру - Міністра фінансів або його повноважного представника;

i) термін "національна особа" стосовно Договірної Держави означає:

(i) будь-яку фізичну особу, яка має громадянство Договірної Держави;

(ii) будь-яку юридичну особу, товариство або асоціацію, що одержують

свій статус як такий згідно із чинним законодавством Договірної Держави.

2. Під час застосування в будь-який час цієї Угоди Договірною Державою будь-який термін, не визначений в Угоді, має те значення, яке надається йому на той момент законодавством цієї Держави стосовно податків, на які поширюється дія цієї Угоди, якщо з контексту не випливає інше. Будь-яке значення такого терміна, яке надається йому за чинним податковим законодавством цієї Держави, превалює над значенням, що надається цьому терміну за іншими законами цієї Держави.

Стаття 4
РЕЗИДЕНТ

1. Для цілей цієї Угоди термін "резидент Договірної Держави" означає будь-яку особу, яка за законодавством цієї Держави підлягає оподаткуванню в ній на підставі місця проживання, постійного місця перебування, місця управління, місця реєстрації або іншого аналогічного критерію, а також уключає цю Державу й будь-яку її адміністративно-територіальну одиницю або місцевий орган влади чи орган, заснований відповідно до закону.

2. Якщо відповідно до положень пункту 1 фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її статус визначається згідно з такими правилами:

a) вона вважається резидентом лише тієї Договірної Держави, в якій вона має місце постійного проживання; якщо вона має місце постійного проживання в обох Договірних Державах, вона вважається резидентом лише тієї Договірної Держави, в якій вона має тісніші особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);

b) якщо Договірна Держава, в якій вона має центр життєвих інтересів, не може бути визначена або коли вона не має місця постійного проживання в жодній з Договірних Держав, вона вважається резидентом лише тієї Договірної Держави, в якій вона зазвичай проживає;

c) якщо вона зазвичай проживає в обох Договірних Державах або коли вона зазвичай не проживає в жодній з них, вона вважається резидентом лише тієї Договірної Держави, національною особою якої вона є;

d) у будь-якому іншому випадку компетентні органи Договірних Держав вирішують це питання за взаємною згодою.

3. Якщо відповідно до положень пункту 1 особа, що не є фізичною особою, є резидентом обох Договірних Держав, компетентні органи Договірних Держав прагнуть вирішити це питання за взаємною домовленістю й визначити спосіб застосування Угоди до такої особи. За відсутності такої домовленості, така особа не вважається резидентом жодної з Договірних Держав для цілей отримання переваг відповідно до цієї Угоди.

Стаття 5
ПОСТІЙНЕ ПРЕДСТАВНИЦТВО

1. Для цілей цієї Угоди термін "постійне представництво" означає постійне місце діяльності, через яке повністю або частково здійснюється підприємницька діяльність підприємства.

2. Термін "постійне представництво", зокрема, уключає:

a) місце управління;

b) філіал;

c) офіс;

d) фабрику;

e) майстерню;

f) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр чи будь-яке інше місце видобутку природних ресурсів; та

g) склад або приміщення, що використовуються як торговельна точка.

3. Термін "постійне представництво" також уключає:

a) будівельний майданчик, будівельний, складальний або монтажний об'єкт чи пов'язану з ними наглядову діяльність, якщо тривалість робіт, пов'язана з таким майданчиком, об'єктом чи діяльністю, перевищує 12 місяців;

b) надання послуг, у тому числі консультаційних послуг, підприємством через співробітників або інший персонал, найнятий підприємством для таких цілей, але якщо діяльність такого характеру триває (у рамках одного й того самого або пов'язаного з ним проекту) в Договірній Державі протягом періоду або періодів, які становлять у сукупності більше, ніж 6 місяців, у будь-якому дванадцятимісячному періоді.

4. Незважаючи на попередні положення цієї статті, термін "постійне представництво" не включає:

a) використання споруд виключно з метою зберігання, демонстрації або поставки товарів чи виробів, що належать підприємству;

b) складування запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою зберігання, демонстрації або доставки;

c) складування запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою переробки іншим підприємством;

d) утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або для збирання інформації для підприємства;

e) утримання постійного місця діяльності виключно з метою здійснення для підприємства будь-якої іншої діяльності, яка має підготовчий або допоміжний характер;

f) утримання постійного місця діяльності виключно для здійснення будь-якої комбінації видів діяльності, перелічених у підпунктах "a" - "e", за умови, що сукупна діяльність постійного місця діяльності, яка виникає внаслідок такої комбінації, має підготовчий або допоміжний характер.

5. Незважаючи на положення пунктів 1 й 2, якщо особа, інша, ніж агент з незалежним статусом, до якого застосовується пункт 6, діє від імені підприємства й має та зазвичай використовує в Договірній Державі повноваження укладати контракти від імені підприємства, то це підприємство вважається таким, що має постійне представництво в цій Державі стосовно будь-якої діяльності, яку ця особа здійснює для підприємства, за винятком, якщо діяльність цієї особи обмежується тією, що зазначена в пункті 4, яка якщо й здійснюється через постійне місце діяльності, не може перетворити це постійне місце діяльності в постійне представництво відповідно до положень цього пункту.

6. Підприємство Договірної Держави не розглядається як таке, що має постійне представництво в іншій Договірній Державі, лише якщо воно здійснює підприємницьку діяльність у цій іншій Державі через брокера, комісіонера чи будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що ці особи діють у межах своєї звичайної діяльності. Однак, якщо діяльність такого агента здійснюється повністю або майже повністю від імені

цього підприємства і якщо між цим підприємством й агентом в їхніх комерційних і фінансових зв'язках існують або встановлюються умови, які відрізняються від тих, які могли б існувати між незалежними підприємствами, він не вважатиметься агентом з незалежним статусом у значенні цього пункту.

7. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролює компанію чи контролюється компанією, яка є резидентом іншої Договірної Держави або яка здійснює підприємницьку діяльність у цій іншій Державі (через постійне представництво чи будь-яким іншим чином), сам по собі не перетворює одну із цих компаній у постійне представництво іншої.

Стаття 6
ДОХОДИ ВІД НЕРУХОМОГО МАЙНА

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від нерухомого майна (у тому числі дохід від сільського або лісового господарства), яке знаходиться в іншій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.

2. Термін "нерухоме майно" має те значення, яке він має в законодавстві Договірної Держави, в якій знаходиться це майно. Цей термін у будь-якому випадку включає майно, що доповнює нерухоме майно, худобу й обладнання, використовувані в сільському й лісовому господарствах, права, до яких застосовуються положення загального права стосовно земельної власності, узуфрукт нерухомого майна і права на змінні або фіксовані платежі як компенсація за розробку або право на розробку родовищ корисних копалин, мінеральних джерел та інших природних ресурсів; морські й повітряні судна не розглядаються як нерухоме майно.

3. Положення пункту 1 застосовуються до доходів, одержуваних від прямого використання, здавання в оренду або використання в будь-якій іншій формі нерухомого майна.

4. Положення пунктів 1 й 3 також застосовуються до доходів від нерухомого майна підприємства й до доходів від нерухомого майна, що використовується для надання незалежних особистих послуг.

Стаття 7
ПРИБУТОК ВІД ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

1. Прибуток підприємства Договірної Держави оподатковується лише в цій Державі, якщо підприємство не здійснює підприємницької діяльності в іншій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво. Якщо підприємство здійснює підприємницьку діяльність як зазначено вище, прибуток підприємства може бути оподаткований в іншій Державі, але тільки в тій частині, яка стосується цього постійного представництва.

2. З урахуванням положень пункту 3, якщо підприємство Договірної Держави здійснює підприємницьку діяльність в іншій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво, то в кожній Договірній Державі цьому постійному представництву приписується прибуток, який воно могло б одержати, якби було окремим та самостійним підприємством, що здійснює таку саму або аналогічну діяльність у таких самих або аналогічних умовах, і діяло в повній незалежності від підприємства, постійним представництвом якого воно є.

3. Під час визначення прибутку постійного представництва допускається віднімання всіх витрат, у тому числі управлінських та загальноадміністративних витрат , які б підлягали

вирахуванню, якби постійне представництво було незалежним підприємством, настільки, наскільки їх можна обґрунтовано розподілити постійному представництву як у Договірній Державі, де розташоване постійне представництво, так і в будь-якому іншому місці. Однак такі віднімання витрат не дозволяються стосовно будь-яких сум, якщо такі є, що сплачуються (і не пов'язані з відшкодуванням фактичних витрат) постійним представництвом головному офісу підприємства чи будь-якому з його інших підрозділів як роялті, гонорар або інші подібні виплати за використання виключних або інших прав, або як комісійні за надані окремі послуги або за управління, чи, за винятком банківських установ, як проценти за позику, надану постійному представництву. Таким самим чином під час визначення прибутку постійного представництва не враховуються суми, що сплачуються (і не пов'язані з відшкодуванням фактичних витрат) постійному представництву головним офісом підприємства чи будь-яким з його інших підрозділів як роялті, гонорари або інші подібні виплати за використання виключних або інших прав, або як комісійні за окремі послуги або за управління, або, за винятком банківських установ, як проценти за позику, надану головному офісу підприємства чи будь-якому з його інших підрозділів.

4. Настільки, наскільки в Договірній Державі визначення прибутку, що приписується постійному представництву, на основі пропорційного розподілу загальної суми прибутку підприємства між його різними підрозділами, є звичайною практикою, ніщо в пункті 2 не перешкоджатиме цій Договірній Державі визначати оподатковуваний прибуток шляхом такого пропорційного розподілу, як це диктується практикою; прийнятий спосіб розподілу, однак, повинен бути таким, щоб його результати відповідали принципам, викладеним у цій статті.

5. Ніякий прибуток не приписується постійному представництву на основі простої закупки постійним представництвом товарів або виробів для підприємства.

6. Для цілей попередніх пунктів прибуток, що приписується постійному представництву, визначається щороку одним і тим самим методом, якщо немає достатньої та вагомої причини для його зміни.

7. Якщо прибуток уключає види доходів, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Угоди, положення цих статей не зачіпатимуться положеннями цієї статті.

Стаття 8
МОРСЬКИЙ ТА ПОВІТРЯНИЙ ТРАНСПОРТ

1. Прибутки, одержані підприємством Договірної Держави від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях, оподатковуються лише в цій Державі.

2. Для цілей цієї статті прибутки від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях уключають:

a) дохід від здавання в оренду морських або повітряних суден без екіпажу; та

b) рибутки від використання, утримання або здавання в оренду контейнерів (у тому числі трейлерів і супутнього устаткування для транспортування контейнерів), використовуваних для транспортування товарів чи виробів;

де така оренда або таке використання, утримання або оренда, залежно від випадку, є побічними стосовно експлуатації морського або повітряного судна в міжнародних перевезеннях.

3. Положення пункту 1 також застосовуються до прибутків від участі в пулі, спільному підприємстві чи міжнародному транспортному агентстві.

Стаття 9
АСОЦІЙОВАНІ ПІДПРИЄМСТВА

1. Якщо:

a) підприємство Договірної Держави безпосередньо чи опосередковано бере участь в управлінні, контролі або капіталі підприємства іншої Договірної Держави, або

b) одні й ті самі особи безпосередньо чи опосередковано беруть участь в управлінні, контролі, або капіталі підприємства Договірної Держави та підприємства іншої Договірної Держави

й у кожному випадку між двома підприємствами в їхніх комерційних або фінансових взаємовідносинах створюються або встановлюються умови, відмінні від тих, які мали б місце між двома незалежними підприємствами, тоді будь-який прибуток, який за відсутності таких умов міг би бути нарахований одному з них, але через наявність цих умов не був йому нарахований, може бути включений до прибутку цього підприємства й, відповідно, оподаткований.

2. Якщо Договірна Держава включає до прибутків підприємства цієї Держави і, відповідно, оподатковує прибутки, за якими підприємство іншої Договірної Держави було оподатковане в цій іншій Державі, і прибутки, таким чином уключені, є прибутками, які були б нараховані підприємству першої згаданої Держави, якби умови відносин між двома підприємствами були б умовами, які існують між незалежними підприємствами, тоді ця інша Держава повинна зробити відповідну поправку в сумі податку, що стягується із цих прибутків, якщо ця інша Держава вважає поправку обґрунтованою. Під час визначення такої поправки повинні бути розглянуті інші положення цієї Угоди, а компетентні органи Договірних Держав повинні консультуватися один з одним у випадку потреби.

Стаття 10
ДИВІДЕНДИ

1. Дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом Договірної Держави, резиденту іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.

2. Однак такі дивіденди можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо особа - фактичний власник дивідендів є резидентом іншої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати:

a) 5 відсотків від загальної суми дивідендів, якщо особою - фактичним власником дивідендів є компанія (яка не є товариством), яка володіє безпосередньо принаймні 20 відсотками капіталу компанії, що сплачує дивіденди;

b) 15 відсотків від загальної суми дивідендів у всіх інших випадках.

Компетентні органи Договірних Держав за взаємною згодою вирішать спосіб застосування цих обмежень.

Цей пункт не стосується оподаткування прибутку компанії, з якого виплачуються дивіденди.

3. Незважаючи на положення пунктів 1 та 2, дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом Договірної Держави, оподатковуються лише в іншій Договірній Державі якщо особою - фактичним власником дивідендів є Уряд тієї іншої Держави або її Центральний Банк чи будь-яка її інша урядова установа або орган, заснований відповідно до закону, як може погоджуватися час від часу між компетентними органами Договірних Держав.

4. Термін "дивіденди" у випадку використання в цій статті означає дохід від акцій або

інших прав, які не є борговими вимогами, що дають право на участь у прибутку, а також дохід від інших корпоративних прав, який підлягає такому самому оподаткуванню, як дохід від акцій відповідно до законодавства тієї Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє прибуток.

5. Положення пунктів 1 й 2 не застосовуються, якщо особа - фактичний власник дивідендів, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність в іншій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій іншій Державі незалежні особисті послуги з розташованої в ній постійної бази й холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, справді пов'язаний з такими постійним представництвом або постійною базою. У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14.

6. У випадках, коли компанія, яка є резидентом Договірної Держави, одержує прибутки або дохід з іншої Договірної Держави, ця інша Держава не може стягувати будь-яких податків на дивіденди, що сплачуються компанією, за винятком випадку, коли ці дивіденди сплачуються резиденту цієї іншої Держави або коли холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, справді пов'язаний з постійним представництвом або постійною базою, розташованими в цій іншій Державі, або стягувати з нерозподіленого прибутку податки на нерозподілений прибуток, навіть якщо дивіденди сплачуються або нерозподілений прибуток складається повністю або частково з прибутку або доходу, що утворюється в цій іншій Державі.

Стаття 11
ПРОЦЕНТИ

1. Проценти, що виникають у Договірній Державі й сплачуються резиденту іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.

2. Однак такі проценти можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо особа - фактичний власник процентів є резидентом іншої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 10 відсотків від загальної суми процентів. Спосіб застосування цих обмежень установлюється компетентними органами Договірних Держав за взаємною домовленістю.

3. Незважаючи на положення пунктів 1 та 2, проценти, що сплачуються компанією, яка є резидентом Договірної Держави оподатковуються лише в іншій Договірній Державі, якщо особою - фактичним власником процентів є Уряд цієї іншої Держави або її Центральний Банк чи будь-яка її інша урядова установа або орган, заснований відповідно до закону, як може погоджуватись час від часу між компетентними органами Договірних Держав.

4. Термін "проценти" у випадку вжиття в цій статті означає дохід від боргових вимог будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення й незалежно від володіння правом на участь у прибутках боржника, і зокрема, дохід від урядових цінних паперів і дохід від облігацій чи боргових зобов'язань, у тому числі премії та винагороди, що сплачуються стосовно таких цінних паперів, облігацій та боргових зобов'язань. Штрафні санкції за несвоєчасні платежі не вважаються процентами для цілей цієї статті.

5. Положення пунктів 1 й 2 не застосовуються, якщо особа - фактичний власник процентів, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність в іншій Договірній Державі, в якій виникають проценти, через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій іншій Державі незалежні особисті послуги з розташованої в ній постійної бази й боргова вимога, стосовно якої сплачуються проценти, справді пов'язана з такими постійним представництвом або постійною базою. У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14.

6. Уважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є резидент цієї Держави. Проте, якщо особа, що сплачує проценти, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво чи постійну базу, у зв'язку з якими виникла заборгованість, за якою сплачуються проценти, і витрати зі сплати цих процентів несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі проценти виникають у Державі, в якій знаходиться постійне представництво або постійна база.

7. Якщо з причин особливих відносин між платником й особою - фактичним власником процентів, або між ними обома й будь-якою іншою особою, сума сплачуваних процентів, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується, перевищує суму, яка була б погоджена між платником й особою - фактичним власником процентів, за відсутності таких відносин, положення цієї статті застосовуються лише до останньої згаданої суми. У такому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Угоди.

8. **[ЗАМІНЕНО пунктами 1 та 4 статті 7 Багатосторонньої Конвенції]** [~~Положення цієї статті не застосовуються, якщо головною або однією із головних цілей будь-якої особи, що має стосунок до створення або передачі боргової вимоги, стосовно якої сплачуються проценти, було одержання переваг цієї статті шляхом такого створення або передачі.~~]

Пункт 1 статті 7 Багатосторонньої Конвенції замінює пункт 8 статті 11 цієї Угоди:

СТАТТЯ 7 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ПОПЕРЕДЖЕННЯ ЗЛОВЖИВАНЬ ПОЛОЖЕННЯМИ ДОГОВОРУ
(Положення про тест основної мети)

Незважаючи на будь-які положення [*Угоди*], пільга, передбачена [*Угодою*], не надається стосовно виду доходу, якщо існують підстави зробити висновок, з урахуванням усіх відповідних фактів та обставин, що одержання цієї пільги було однією з основних цілей будь-яких домовленостей або операцій, які прямо або опосередковано призвели до цієї пільги, якщо не було визначено, що надання цієї пільги за цих обставин буде відповідати цілі і задачі відповідних положень [*Угоди*].

Пункт 4 статті 7 Багатосторонньої Конвенції застосовується до пункту 1 статті 7 Багатосторонньої Конвенції:

Якщо особі відмовлено у наданні пільги, передбаченої [*Угодою*], відповідно до [*пункту 1 статті 7 Багатосторонньої Конвенції*], компетентний орган [*Договірної Держави*], яка за інших обставин надала б цю пільгу, повинен, незважаючи на це, розглядати цю особу як таку, що має право на цю пільгу або на інші пільги стосовно конкретного виду доходу або капіталу, якщо такий компетентний орган, за запитом, поданим цією особою і після розгляду відповідних фактів та обставин, визначить, що такі пільги були б надані такій особі за відсутності цієї угоди або домовленості. Компетентний орган [*Договірної Держави*], до якого був направлений запит, передбачений цим пунктом, резидентом іншої [*Договірної Держави*], повинен проконсультуватися з компетентним органом цієї іншої [*Договірної Держави*], перш ніж відхилити цей запит.

Стаття 12
РОЯЛТІ

1. Роялті, які виникають у Договірній Державі й сплачуються резиденту іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.

2. Однак такі роялті можуть також бути оподатковані в Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо особа - фактичний власник роялті є резидентом іншої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 7,5 відсотка від загальної суми роялті. Спосіб застосування цих обмежень установлюється компетентними органами Договірних Держав за взаємною домовленістю.

3. Термін "роялті" у випадку вжиття в цій статті означає платежі будь-якого виду, що одержуються як винагорода за користування або за надання права користування будь-яким авторським правом на літературні твори, твори мистецтва або науки, у тому числі кінематографічні фільми, будь-які фільми або плівки, що використовуються для телебачення чи радіомовлення, будь-якими комп'ютерними програмами, будь-яким патентом, торговою маркою, кресленням або моделлю, планом, таємною формулою або процесом, або за користування чи надання права на користування промисловим, комерційним або науковим обладнанням, або за інформацію, стосовно промислового, комерційного або наукового досвіду.

4. Положення пунктів 1 й 2 не застосовуються, якщо особа - фактичний власник роялті, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність в іншій Договірній Державі, в якій виникають роялті, через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій іншій Державі незалежні особисті послуги з розташованої в ній постійної бази й право або майно, стосовно яких сплачуються роялті, справді пов'язані з таким постійним представництвом або постійною базою. У такому випадку застосовуються положення статті 7 або 14, залежно від обставин.

5. Уважається, що роялті виникають у Договірній Державі, якщо платником є резидент цієї Держави. Проте, якщо особа, що сплачує роялті, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникло зобов'язання сплатити роялті, і витрати зі сплати цих роялті несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі роялті виникають у Договірній Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

6. Якщо з причин особливих відносин між платником й особою - фактичним власником роялті або між ними обома й будь-якою іншою особою сума роялті, яка стосується використання, права використання або інформації, у зв'язку з якими вони сплачуються, перевищує суму, яка була б погоджена між платником й особою - фактичним власником роялті за відсутності таких відносин, положення цієї статті застосовуються тільки до останньої згаданої суми. У цьому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави, з належним урахуванням інших положень цієї Угоди.

7. **[ЗАМІНЕНО пунктами 1 та 4 статті 7 Багатосторонньої Конвенції]** [~~Положення цієї статті не застосовуються, якщо головною або однією з головних цілей будь-якої особи, що має стосунок до створення або передачі прав, стосовно яких сплачуються роялті, було одержання переваг цієї статті шляхом цього створення або передачі.~~]

Пункт 1 статті 7 Багатосторонньої Конвенції замінює пункт 7 статті 12 цієї Угоди:

СТАТТЯ 7 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ПОПЕРЕДЖЕННЯ ЗЛОВЖИВАНЬ ПОЛОЖЕННЯМИ ДОГОВОРУ
(Положення про тест основної мети)

Незважаючи на будь-які положення [*Угоди*], пільга, передбачена [*Угодою*], не надається стосовно виду доходу, якщо існують підстави зробити висновок, з урахуванням усіх відповідних фактів та обставин, що одержання цієї пільги було однією з основних цілей будь-яких домовленостей або операцій, які прямо або опосередковано призвели до цієї пільги, якщо не було визначено, що надання цієї пільги за цих обставин буде відповідати цілі і задачі відповідних положень [*Угоди*].

Пункт 4 статті 7 Багатосторонньої Конвенції застосовується до пункту 1 статті 7 Багатосторонньої Конвенції:

Якщо особі відмовлено у наданні пільги, передбаченої [*Угодою*], відповідно до [*пункту 1 статті 7 Багатосторонньої Конвенції*], компетентний орган [*Договірної Держави*], яка за інших обставин надала б цю пільгу, повинен, незважаючи на це, розглядати цю особу як таку, що має право на цю пільгу або на інші пільги стосовно конкретного виду доходу або капіталу, якщо такий компетентний орган, за запитом, поданим цією особою і після розгляду відповідних фактів та обставин, визначить, що такі пільги були б надані такій особі за відсутності цієї угоди або домовленості. Компетентний орган [*Договірної Держави*], до якого був направлений запит, передбачений цим пунктом, резидентом іншої [*Договірної Держави*], повинен проконсультуватися з компетентним органом цієї іншої [*Договірної Держави*], перш ніж відхилити цей запит.

Стаття 13
ДОХОДИ ВІД ВІДЧУЖЕННЯ МАЙНА

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчуження нерухомого майна, яке згадується в статті 6 і яке знаходиться в іншій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.

2. Доходи, одержувані резидентом Договірної Держави від відчуження:

a) акцій, інших ніж ті акції, що котируються на визнаній фондовій біржі, які одержують принаймні три-четвертих своєї вартості безпосередньо чи опосередковано від нерухомого майна, розташованого в іншій Договірній Державі; або

b) паїв у товаристві, активи якого одержують принаймні три-четвертих своєї вартості безпосередньо чи опосередковано з нерухомого майна, розташованого в іншій Договірній Державі, можуть бути оподатковані в цій іншій Державі.

Для цілей підпункту "b" цього пункту активи, що складаються з акцій, як вони визначені в підпункті "a" цього пункту вважаються нерухомим майном.

3. Доходи від відчуження рухомого майна, що формує частину майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в іншій Договірній Державі, або рухомого майна, яке відноситься до постійної бази, що знаходиться в розпорядженні резидента Договірної Держави в іншій Договірній Державі для цілей надання незалежних особистих послуг, які включають такі доходи від відчуження такого постійного представництва (окремо чи в сукупності з цілим підприємством) або такої постійної бази,

можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.

4. Доходи, одержувані підприємством Договірної Держави від відчуження морських або повітряних суден, що експлуатуються в міжнародних перевезеннях, або рухомого майна, що відноситься до експлуатації таких морських або повітряних суден, оподатковуються лише в цій Державі.

5. Доходи від відчуження будь-якого майна, іншого, ніж те, про яке йдеться в пунктах 1, 2, 3 та 4, оподатковуються лише в тій Договірній Державі, резидентом якої є особа, що відчужує майно.

Стаття 14
НЕЗАЛЕЖНІ ОСОБИСТІ ПОСЛУГИ

1. Дохід, що одержується фізичною особою, яка є резидентом Договірної Держави стосовно професійних послуг чи іншої діяльності незалежного характеру, оподатковується лише в цій Державі, крім наведених нижче випадків, коли такий дохід може також оподатковуватися в іншій Договірній Державі:

a) якщо він володіє постійною базою, регулярно доступною йому в іншій Договірній Державі, що використовується ним з метою здійснення своєї діяльності; в такому випадку дохід може оподатковуватись у цій іншій Договірній Державі, але тільки стосовно доходу, що приписується до цієї постійної бази; або

b) якщо його перебування в іншій Договірній Державі становить або перевищує в сукупності 183 дні в будь-якому дванадцятимісячному періоді, що починається або закінчується протягом відповідного календарного року; у такому випадку тільки та частина доходу, яка отримується від його діяльності в цій іншій Державі, може бути оподаткована в цій іншій Державі.

2. Термін "професійні послуги" включає, зокрема, незалежну наукову, літературну, художню, освітню або викладацьку діяльність, а також незалежну діяльність лікарів, адвокатів, інженерів, архітекторів, стоматологів і бухгалтерів.

Стаття 15
ЗАЛЕЖНІ ОСОБИСТІ ПОСЛУГИ

1. З урахуванням положень статей 16, 18 та 19 платня, заробітна плата й інші подібні винагороди, одержувані резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються лише в цій Державі, якщо тільки робота за наймом не здійснюється в іншій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, то винагорода, одержана у зв'язку із цим, може оподатковуватись у цій іншій Державі.

2. Незалежно від положень пункту 1, винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, здійснюваною в іншій Договірній Державі, оподатковується лише в першій згаданій Державі, якщо:

a) одержувач перебуває в іншій Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183 днів у будь-якому дванадцятимісячному періоді, що починається або закінчується протягом відповідного календарного року; і

b) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом іншої Держави; та

c) витрат зі сплати винагород не несуть постійне представництво або постійна база, які наймач має в іншій Державі.

3. Незалежно від попередніх положень цієї статті, винагорода, одержувана у зв'язку з роботою за наймом, що здійснюється на борту морського або повітряного судна, яке експлуатується в міжнародних перевезеннях, може оподатковуватися в Договірній Державі, резидентом якої є підприємство, що експлуатує морське або повітряне судно.

Стаття 16
ДИРЕКТОРСЬКІ ГОНОРАРИ

Директорські гонорари та інші аналогічні виплати, які одержуються резидентом Договірної Держави як членом ради директорів компанії, яка є резидентом іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.

Стаття 17
АРТИСТИ І СПОРТСМЕНИ

1. Незалежно від положень статей 14 й 15, дохід, що одержується резидентом Договірної Держави як артистом, таким як артист театру, кіно, радіо чи телебачення, або музикантом, або спортсменом від його особистої діяльності, що здійснюється в іншій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій іншій Державі.

2. Якщо дохід від особистої діяльності або у зв'язку з особистою діяльністю, здійснюваною артистом або спортсменом, нараховується не самому артисту чи спортсмену, а іншій особі, цей дохід може, незалежно від положень статей 7, 14 та 15, оподатковуватись у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність артиста чи спортсмена.

3. Положення пунктів 1 й 2 не будуть застосовуватися до доходу, одержаного від діяльності, що здійснюється в Договірній Державі артистом або спортсменом, якщо візит у цю Державу повністю або переважно фінансується за рахунок суспільних фондів однієї або обох Договірних Держав або їхніх адміністративно-територіальних одиниць, або місцевих органів влади або органів, заснованих відповідно до закону. У такому випадку дохід підлягає оподаткуванню лише в тій Договірній Державі, резидентом якої є артист або спортсмен.

Стаття 18
ПЕНСІЇ

1. Відповідно до положень пункту 2 статті 19 пенсії та інші подібні винагороди, що сплачуються як відшкодування за роботу в минулому резиденту Договірної Держави, оподатковуватимуться лише в цій Державі.

2. Незважаючи на положення пункту 1, пенсії та інші подібні винагороди, що сплачуються за державним пенсійним забезпеченням, які є частиною системи соціального забезпечення Договірної Держави, її адміністративно-територіальної одиниці або місцевого органу влади, підлягають оподаткуванню тільки в цій Державі.

Стаття 19
ДЕРЖАВНА СЛУЖБА

1. а) Заробітна плата, платня та інша подібна винагорода, інша, ніж пенсія, що сплачується Договірною Державою або її адміністративно-територіальною одиницею, місцевим органом влади або органом, заснованим відповідно до закону, будь-якій фізичній особі за послуги, надані для цієї Держави або її адміністративно-

територіальної одиниці, або місцевого органу влади або органу, заснованому відповідно до закону, оподатковується лише в цій Державі;

b) Однак така заробітна плата, платня та інша подібна винагорода, оподатковується лише в іншій Договірній Державі, якщо послуги надаються в цій Державі й фізична особа є резидентом цієї Держави, яка:

(i) є національною особою цієї Держави; або

(ii) не стала резидентом цієї Держави тільки з метою надання послуг.

2. a) Будь-яка пенсія, яка сплачується Договірною Державою або її адміністративно-територіальною одиницею, або місцевим органом влади, або органом, заснованим відповідно до закону, або зі створених ними фондів фізичній особі за послуги, що надавалися для цієї Держави або її адміністративно-територіальної одиниці, місцевого органу влади або органу, заснованому відповідно до закону, оподатковується лише в цій Державі;

b) Однак така пенсія оподатковується лише в іншій Договірній Державі, якщо фізична особа є резидентом або національною особою цієї Держави.

3. Положення статей 15, 16 й 18 застосовуються до заробітної плати, платні та іншої подібної винагороди та пенсій стосовно послуг, що надавались у зв'язку зі здійсненням підприємницької діяльності Договірною Державою або її адміністративно-територіальною одиницею, місцевим органом влади або її органом, заснованим відповідно до закону.

Стаття 20
СТУДЕНТИ

Платежі, одержувані з метою оплати проживання, навчання або професійної підготовки студентом, стажистом або практикантом, який є чи був безпосередньо до приїзду в Договірну Державу резидентом іншої Договірної Держави й перебуває в першій згаданій Державі виключно з метою навчання чи професійної підготовки, не оподатковуються в цій іншій Державі за умови, що такі платежі здійснюються з джерел, які знаходяться за межами цієї Держави.

Стаття 21
ІНШІ ДОХОДИ

1. Види доходів резидента Договірної Держави, незалежно від джерела їхнього виникнення, про які не йдеться в попередніх статтях цієї Угоди, оподатковуються лише в цій Державі.

2. Положення пункту 1 не застосовуються до доходів, інших, ніж доходи від нерухомого майна, визначеного в пункті 2 статті 6, якщо одержувач таких доходів є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність в іншій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій іншій Державі незалежні особисті послуги через розташовану в ній постійну базу, і право або майно, у зв'язку з яким одержано дохід, справді пов'язані з таким постійним представництвом або постійною базою. У такому випадку застосовуються положення статті 7 або статті 14, залежно від обставин.

3. Незважаючи на положення пунктів 1 й 2, види доходів резидента Договірної Держави, які не розглядаються в попередніх статтях цієї Угоди і які виникають в іншій Договірній Державі, можуть також бути оподатковані в цій іншій Державі.

Стаття 22
УСУНЕННЯ ПОДВІЙНОГО ОПОДАТКУВАННЯ

1. В Україні подвійне оподаткування усувається таким чином:

Якщо резидент України одержує дохід, який згідно з положеннями цієї Угоди може оподатковуватись у Сінгапурі, Україна дозволить вирахувати з податку на дохід цього резидента суму, що дорівнює сумі податку на дохід, сплаченій у Сінгапурі. Це вирахування в будь-якому випадку не повинно перевищувати частину податку з доходу, розраховану до надання вирахування стосовно доходу, який може обкладатися податком в Україні.

Якщо відповідно до будь-якого положення цієї Угоди одержаний дохід, яким володіє резидент України, звільнено від податку в Україні, Україна може, проте, під час нарахування суми податку на залишок доходу такого резидента, узяти до уваги звільнений від податку дохід.

2. У Сінгапурі подвійне оподаткування усувається таким чином:

Якщо резидент Сінгапуру одержує дохід з України, який згідно з положеннями цієї Угоди може оподатковуватись в Україні, Сінгапур, відповідно до свого законодавства про надання знижки стосовно податку у вигляді кредиту проти сінгапурського податку, що сплачується в будь-якій країні, іншій ніж Сінгапур, дозволить знижку стосовно сплаченого українського податку безпосередньо або шляхом вирахування у вигляді кредиту проти сінгапурського податку, який сплачується стосовно доходу цього резидента. Якщо таким доходом є дивіденди, сплачені компанією, яка є резидентом України, резиденту Сінгапуру, яким є компанія, що володіє безпосередньо чи опосередковано не менш ніж 10 відсотками акціонерного капіталу першої згаданої компанії, то під час надання кредиту буде прийнято до уваги український податок, сплачений компанією в ході розподілу її прибутків, з яких сплачуються дивіденди.

Стаття 23
НЕДИСКРИМІНАЦІЯ

1. Національні особи Договірної Держави не підлягають в іншій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню, або їм не пред'являють будь-яких пов'язаних з оподаткуванням вимог, які є іншими чи більш обтяжливими, ніж оподаткування, або пов'язані з оподаткуванням вимоги, яким підлягають або можуть підлягати національні особи цієї іншої Держави за тих самих обставин, зокрема з погляду резиденції. Це положення також застосовується, незважаючи на положення статті 1, до фізичних осіб, які не є резидентами однієї чи обох Договірних Держав.

2. Оподаткування постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в іншій Договірній Державі, не буде менш сприятливим у цій іншій Державі, ніж оподаткування підприємств цієї іншої Держави, які здійснюють подібну діяльність.

3. Ніщо в цій статті не розглядається як зобов'язання будь-якої з Договірних Держав надавати особам, що не є резидентами цієї Держави, будь-які особисті знижки, звільнення та вирахування для податкових цілей, які надаються особам, що є її резидентами відповідно до її податкових законів.

4. За винятком випадків, коли застосовуються положення пункту 1 статті 9, пункту 7 статті 11 або пункту 6 статті 12, проценти, роялті й інші виплати, що сплачуються підприємством Договірної Держави резиденту іншої Договірної Держави, з метою визначення оподатковуваного прибутку такого підприємства підлягають вирахуванню на тих самих умовах, так, якби вони сплачувалися резиденту першої згаданої Держави.

5. Підприємства Договірної Держави, капітал яких повністю або частково належить або контролюється безпосередньо чи опосередковано одним або кількома резидентами іншої Договірної Держави, не підлягають у першій згаданій Державі будь-якому оподаткуванню або їм не пред'являються будь-які пов'язані з оподаткуванням вимоги, які є іншими чи більш обтяжливими, ніж оподаткування, і пов'язані з оподаткуванням вимоги, яким підлягають або можуть підлягати інші подібні підприємства першої згаданої Держави.

6. Положення цієї статті застосовуються до податків, які охоплюються цією Угодою.

Стаття 24
ПРОЦЕДУРА ВЗАЄМНОГО ПОГОДЖЕННЯ

1. Якщо особа вважає, що в результаті дій однієї чи обох Договірних Держав вона піддається чи піддаватиметься оподаткуванню, яке не відповідає положенням цієї Угоди, вона може, незалежно від засобів правового захисту, передбачених національним законодавством цих Держав, передати свою справу до компетентного органу Договірної Держави, резидентом якої вона є, або, якщо її справа підпадає під дію пункту 1 статті 23, тієї Договірної Держави, національною особою якої вона є. Ця справа повинна бути представлена протягом трьох років з моменту першого повідомлення про дії, що призводять до оподаткування, яке не відповідає положенням цієї Угоди.

2. Компетентний орган намагатиметься, якщо вважатиме заперечення обґрунтованим і якщо сам не в змозі дійти до задовільного рішення, вирішити справу за взаємною згодою з компетентним органом іншої Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, яке не відповідає Угоді. Будь-яка досягнута домовленість повинна виконуватися незалежно від будь-яких обмежень у часі, передбачених внутрішнім законодавством Договірних Держав.

3. Компетентні органи Договірних Держав намагатимуться вирішити за взаємною згодою будь-які суперечки або спірні питання стосовно тлумачення або застосування Угоди. Вони можуть також консультуватися, з метою усунення подвійного оподаткування, у випадках, не передбачених цією Угодою.

4. Компетентні органи Договірних Держав можуть безпосередньо контактувати один з одним з метою досягнення згоди в розумінні попередніх пунктів.

Стаття 25
ОБМІН ІНФОРМАЦІЄЮ

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюються інформацією, яка є очікувано значимою для виконання положень цієї Угоди або адміністрування чи виконання національних законів Договірних Держав, що стосуються податків будь-якого виду та визначення, які стягуються від імені Договірних Держав або їхніх адміністративно-територіальних одиниць, або місцевих органів влади тією мірою, якою оподаткування, згідно з такими законами, не суперечить цій Угоді. Обмін інформацією не обмежується статтями 1 та 2 Угоди.

2. Будь-яка інформація, одержана Договірною Державою відповідно до пункту 1, вважається конфіденційною так само, як і інформація, одержана відповідно до національного законодавства цієї Держави, вона може розкриватися тільки особам або органам влади (у тому числі судам і адміністративним органам), які займаються нарахуванням або збором, примусовим стягненням податків, або судовим розслідуванням, або розглядом апеляцій стосовно податків, зазначених у пункті 1 цієї статті, або наглядом за вищенаведеним. Такі особи або органи використовують інформацію тільки для таких цілей. Вони можуть розкривати інформацію під час відкритого судового засідання або в тексті судових рішень. а) здійснювати адміністративні заходи, що суперечать законодавству та

адміністративній практиці однієї або іншої Договірної Держави; b) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або в межах звичайного процесу адміністрування в одній або іншій Договірній Державі; c) надавати інформацію, яка розкриватиме будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої суперечило б інтересам державної політики (ordre public).

3. Якщо інформація запитується Договірною Державою відповідно до цієї статті, інша Договірна Держава для отримання інформації, стосовно якої здійснено запит, повинна застосувати всі свої заходи зі збору інформації навіть якщо ця інша Держава може не потребувати такої інформації для своїх власних податкових цілей. На зобов'язання, викладене у попередньому реченні, поширюються обмеження, зазначені у пункті 3 цієї статті, але у жодному разі такі обмеження не повинні тлумачитися як такі, що дозволяють Договірній Державі відмовити у наданні інформації виключно на підставі того, що вона не має національного інтересу щодо такої інформації.

4. У жодному разі положення пункту 3 цієї статті не повинні тлумачитися як такі, що дозволяють Договірній Державі відмовляти у наданні інформації виключно на підставі того, що інформація належить банку, іншій фінансовій установі, призначеній особі (номінальному власнику) або особі, що діє як агент або фідуціар, або тому, що вона стосується майнових часток в особі.

Стаття 25 у редакції Протоколу про внесення змін до Угоди від 16.08.2019

Стаття 26
СПІВРОБІТНИКИ ДИПЛОМАТИЧНИХ ПРЕДСТАВНИЦТВ І КОНСУЛЬСЬКИХ УСТАНОВ

Ніщо в цій Угоді не зачіпає податкових привілеїв співробітників дипломатичних представництв або консульських установ за загальними нормами міжнародного права чи положеннями спеціальних угод.

Пункт 1 статті 7 Багатосторонньої Конвенції застосовується та замінює положення цієї Угоди:

СТАТТЯ 7 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ПОПЕРЕДЖЕННЯ ЗЛОВЖИВАНЬ ПОЛОЖЕННЯМИ ДОГОВОРУ
(Положення про тест основної мети)

Незважаючи на будь-які положення [*Угоди*], пільга, передбачена [*Угодою*], не надається стосовно виду доходу або капіталу, якщо існують підстави зробити висновок, з урахуванням усіх відповідних фактів та обставин, що одержання цієї пільги було однією з основних цілей будь-яких домовленостей або операцій, які прямо або опосередковано призвели до цієї пільги, якщо не було визначено, що надання цієї пільги за цих обставин буде відповідати цілі і задачі відповідних положень [*Угоди*].

Пункт 4 статті 7 Багатосторонньої Конвенції застосовується до пункту 1 статті 7 Багатосторонньої Конвенції:

Якщо особі відмовлено у наданні пільги, передбаченої [*Угодою*], відповідно до [*пункту 1 статті 7 Багатосторонньої Конвенції*], компетентний орган [*Договірної Держави*], яка за інших обставин надала б цю пільгу, повинен, незважаючи на це, розглядати цю особу як таку, що має право на цю пільгу або на інші пільги стосовно конкретного виду доходу або капіталу, якщо такий компетентний орган, за запитом, поданим цією особою і після розгляду відповідних фактів та обставин, визначить, що такі пільги були б надані такій особі за відсутності цієї угоди або домовленості. Компетентний орган [*Договірної Держави*], до якого був направлений запит, передбачений цим пунктом, резидентом іншої [*Договірної Держави*], повинен проконсультуватися з компетентним органом цієї іншої [*Договірної Держави*], перш ніж відхилити цей запит.

Стаття 27
НАБРАННЯ ЧИННОСТІ

Договірні Держави письмово повідомлять одна одній дипломатичними каналами про завершення всіх внутрішньодержавних процедур, необхідних для набрання Угодою чинності. Ця Угода набирає чинності з дати останнього із цих письмових повідомлень, і її положення застосовуються:

a) в Україні:

(i) стосовно податків, утриманих у джерела з або після 1 січня року, що настає за роком набрання Угодою чинності; та

(ii) стосовно інших податків, які стягуються під час податкового року, що починається з або після 1 січня року, що настає за роком набрання Угодою чинності.

b) у Сінгапурі:

стосовно податку, що підлягає стягненню протягом будь-якого податкового року, що починається з або після 1 січня другого календарного року, що настає за роком набрання Угодою чинності.

Стаття 28
ПРИПИНЕННЯ ДІЇ

Ця Угода укладається на невизначений строк. Будь-яка Договірна Держава може припинити дію цієї Угоди шляхом надіслання дипломатичними каналами письмового повідомлення про свій намір припинити її дію за шість місяців до закінчення будь-якого календарного року, що настає після закінчення п'яти років з дати набрання чинності цією Угодою. У такому випадку чинність Угоди буде припинено:

a) в Україні:

(i) стосовно податків, утриманих у джерела, з або після 1 січня року, що настає за роком надання повідомлення про припинення дії; та

(ii) стосовно інших податків за податковий рік, що починається з або після 1 січня року, що настає за роком надання повідомлення про припинення дії.

b) у Сінгапурі:

стосовно податку, що підлягає стягненню протягом будь-якого податкового року, що починається з або після 1 січня другого календарного року, що настає за роком надання повідомлення.

На посвідчення чого ті, що підписалися нижче, відповідним чином на те вповноважені, підписали цю Угоду.

Учинено у двох примірниках в м. Сінгапур 26 січня 2007 р. українською та англійською мовами, при цьому обидва тексти є рівно автентичними.

За Уряд України	**За Уряд Республіки Сінгапур**
(підпис)	**(підпис)**

ПРОТОКОЛ

Уряд України та Уряд Республіки Сінгапур домовилися, що під час підписання Угоди про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи, цього дня укладеної між Урядом України та Урядом Республіки Сінгапур, ті, що підписалися нижче, домовилися стосовно наведених нижче положень, які є невід'ємною частиною цієї Угоди.

1. Стосовно цієї Угоди

Термін "орган, заснований відповідно до закону" означає урядовий орган, створений відповідно до законодавства Сінгапуру і який виконує функції Уряду Сінгапуру, як це зазначено в згаданому законодавстві.

2. Стосовно статті 2

Положення цієї Угоди не поширюються на штрафи та пеню за порушення податкового законодавства Договірних Держав.

3. Стосовно статті 10 й статті 11

Термін "Уряд", у випадку Сінгапуру, включає:

i) Головну грошово-кредитну установу Сінгапуру;

ii) Урядову інвестиційну корпорацію Сінгапуру.

4. Стосовно статті 23

a) Для цілей пункту 4 Договірні Держави домовилися, що для цілей надання права на вирахування процентних платежів, сплачених нерезидентам, ніщо в зазначеному пункті не заважає Договірній Державі не встановлювати податки, що стягуються у джерела з таких платежів.

b) Ніщо в статті 23 не зобов'язує Договірну Державу надавати громадянам іншої Договірної Держави ті особисті знижки, звільнення та вирахування для податкових цілей, які вона надає своїм фізичним особам, як це може бути зазначено в законах з питань оподаткування цієї Договірної Держави.

c) Якщо Договірна Держава надає податкові пільги своїм громадянам, які призначені стимулювати економічний та соціальний розвиток відповідно до своєї національної політики та критеріїв, це не розглядається як дискримінація згідно зі статтею 23.

На посвідчення чого ті, що підписалися нижче, відповідним чином на те вповноважені, підписали цей Протокол.

Учинено у двох примірниках в м. Сінгапур 26 січня 2007 р. українською та англійською мовами, при цьому обидва тексти є однаково автентичними.

За Уряд України
(підпис)

За Уряд Республіки Сінгапур
(підпис)